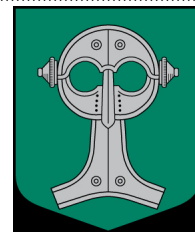

Keipenes Īvestnesis

2012. gada
30. janvāris

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.232/1

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Uzziedējusi eglīte

Keipeniete Astrīda Zepa priecājas par eglīti, kura uzziedējusi tieši uz pareizticīgo Ziemassvētkiem. Eglīte Astrīdas mājās ir no 22. decembra un stāv, ielikta ūdenī, tāpēc arī sazaļojusi.

Un lai arī meža speciālists Vilnis, apskatījis eglītes foto, teica, ka tie nav nekādi ziedi, bet gan jaunie dzinumi, eglīte arī šādā jauno dzinumu rotā ir skaista. Tai nevajag pat nekādus citus rotājumus.

Un arī tas ir brīnums, ka jaunie dzinumi parādījušies jau janvārī. Dabā eglei jaunie dzinumi ir tikai maijā – jūnijā.

Par eglīti kopā ar Astrīdu priecājas **B. Mietule**

Š.g. 11.februārī plkst.18

Keipenes Tautas namā vēlreiz par mīlestību uzvedumā

“Viņi dejoja vienu vasaru”.

Piedalīsies Keipenes Tautas nama radošā grupa.

Ieeja par ziedojuumiem!

Valentīndienas labākā ballīte.

Piedāvā: DJ apvienība “S-Party”.

Labākā mūzika, krāšņi gaismu efekti, tas viss vislabākajai publikai Keipenes Tautas nama telpās

š.g. 11. februārī plkst.22.00. Ieejas maksa 2 lati.

Kāpēc pensionāri negrib ballēties?

2011. gada nogalē – 20. decembrī Keipenes Tautas namā notika tradicionāls pasākums – Ziemassvētku koncerts un balle pagasta pensionāriem. Izjūstu un emocionālu koncertu sniedza keipenieši – gan Keipenes pamatskolas skolēni, gan pieaugušie Andra Upenieka vadībā. Ar šo koncertu keipenieši viesojās arī Lēdmanes katoļu baznīcā.

Pēc koncerta, kā vienmēr, balle, kurā spēlēja un dziedāja Andris Upenieks.

Viss it kā būtu jauki un labi, ja vien uz pasākumu būtu atnācis vairāk pensionāru. Diemžēl koncerta skatītāju un klausītāju skaits bija gandrīz tikpat liels kā koncerta sniedzēju skaits.

Pasākumi tiek rīkoti, lai sagādātu prieku pēc iespējas vairāk cilvēkiem. Keipenes pagastā ir apmēram 234 vecuma pensionāri (no 62 gadiem un vecāki), bet uz pasākumu bija ieradušies tikai mazliet pāri 20 cilvēkiem. Bet kādreiz šie pasākumi bija ļoti labi apmeklēti, un pensionāri tos gaidīja.

Kas mainījies? Kāpēc pensionāri vairs negrib ballēties? – tādi jautājumi radās pasākuma organizatoriem. Tautas nama vadītāja Inese Daugaviete domā, ka varbūt šos pasākumus turpmāk varētu rīkot sestdienās, jo ir taču arī pensionāri, kas strādā un darbdienās ballēties nevar.

Varbūt šo pasākumu rīkot vairāk uz

vakarpusi? (Tagad šie pasākumi sākas no rīta pulksten 10).

Uz šiem jautājumiem gan atbildes jāprasa pašiem pensionāriem, jo tas taču ir viņiem domāts pasākums.

Zinu, ka ir pensijas vecuma keipenieši, kuri uzskata, ka vispār nevajag rīkot atsevišķus pasākumus tikai pensionāriem. Vai tad cilvēks, kurš vairs nestrādā algotu darbu, ir pensijā, kaut kā īpaši atšķiras no tiem, kas ir gados jaunāki un strādā? Vai pensionārs būtu kaut kā īpaši izdalāms no pārējiem? Vai pensionāru ballēm jābūt rāmām un pieklusinātām? – tādi ir dažu keipeniešu argumenti.

Latvieši, kas dzīvo Īrijā, ir novērojuši, ka Īrijā visu vecumu cilvēki izklaidējas kopā: pensionāri atpūšas un dejo kopā ar jauniešiem, un tas ir normāli - neviens uz tevi neskatās greizi...

Un uz krodziņiem piektdienu un sestdienu vakaros Īrijas pensionāri atbraucot vai nu ar autobusu vai taksometru, vai pat ar invalīdu krēslu, un tas nav nekas īpašs.

Par Īrijas pieredzi gan jāizsakās retoriski: Kad pienāks Latvijas pensionāriem tie laiki, kad pensionārs varēs atļauties aiziet uz krodziņu atpūsties?

Bet tagad keipeniešu domas par pensionāru pasākumiem.

Keipeniešu domas pierakstīja **B. Mietule**

-Daudzus gadus strādājot Keipenes tautas namā par apkopēju, esmu pieradusi nesēdēt mājās, bet iet sabiedrībā. Dejoju Keipenes senioru deju kolektīvā, kaut arī tas nemaz nav viegli, jo man sāp kājas; eju uz koncertiem, teātra izrādēm, uz tautas nama pasākumiem – groziņu vakariem. Arī uz pagasta pensionāru ballēm.

Manas sabiedriskās aktivitātes netraucē padarīt mājas darbus un apkopt un izslaukt gotiņu – ar visu tieku galā.

Tā esmu pieradusi dzīvot un nesaprotu, kā var patikt sēdēt tikai mājās un neiziet cilvēkos. -

Astrīda Zepa

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

- Ne uz vienu pagasta pensionāru balli neesmu bijusi. Mana mamma gan, kamēr vien varēja, brauca uz šiem pasākumiem. Es palikumu mājās, sakopu lopiņus, sakurināju istabas, lai mātei, atbraucot no ballēšanās, būtu silti. Tagad man vairs nav ko palaist uz pensionāru pasākumiem – mamma jau kādu laiku ir citā saulē.

Kāpēc es pati nebraucu uz šiem svētku pasākumiem? Tā īsti pat nevaru atbildēt. Vienkārši..... nevelk. Neviens cits jau arī no mūsu – no Kastrānes gala nebrauc. Grūti jau tikt uz pagasta centru. Bet es nesolu, ka es braukšu, ja pagasta autobuss atbrauks pakaļ un aizvedīs.

Man patīk būt mājās, kaut ko darīt, rosīties. Ja kādu brīdi nav darba, tad gan jūtos kā apjukusi. Bet tad ātri kāds darbiņš uzrodas, un es atkal eju, rosos, daru un esmu ar dzīvi apmierināta. -

Elizabete Levizere

- Neeju un neiešu uz pensionāru pasākumiem! Vienreiz jaunības dienās biju aizgājusi Ķeipenē uz Ziemassvētku balli pensionāriem. Un tad man bija jānoklausās, ko tad es te darot? Tas mani aizvainoja - es jau tajā laikā biju pensionāre, jo pensionējos priekšlaicīgi 58 gadu vecumā.

Mans vīrs Romka arī uz tām ballēm negrib iet – viņam esot slinkums – jaunības laikā esot izballējies.

Nav man arī kompānijas un tāpēc nav arī vēlmes iet šiem pasākumiem! Labāk sēžu mājās un kaut ko jaunu uzadu. -

Gaida Nedveckā

- Es pateikšu par pensionāru ballēm. Tikai mani tad vajag nofotografēt te, pie smukajām sniegpārslīņām, un ielikt avīzē.

Es biju uz invalīdu Ziemassvētku pasākumu Ogrē un uz pensionāru Ziemassvētku balli Ķeipenē.

Man Ķeipenē patika labāk, jo tur varēja izdancoties, Ogrē nē. Es vienmēr eju uz pensionāru ballēm. Tajās smuki dzied un dejo.

Man tikai aukstais laiks nepatīk. Aukstā laikā sulo dvēsele.-

Guntars Balodis

- Es jau nu eju uz pensionāru pasākumiem, jo man patīk aktīvs dzīvesveids, nevis mājās sēdēšana.

Reizi nedēļā mēs, sešas, septiņas sievietes, ejam uz Ķeipenes Tautas namu, lai parāpotu pēc Ineses Ziņģītes metodes. Ir doma Inesi Ziņģīti uzaicināt uz Ķeipeni pavasarī, kad būs Ķeipenes pensionāru klubiņa otrā gadadiena.

Citreiz pēc rāpošanas aizbraucam uz pirti. Kā es smejos, mēs esam klubiņš „RP” (rāpošanas un pirts).

Kas gan parūpēsies par mūsu labo noskaņojumu, veselību un padarīs dzīvi krāsaināku, ja ne mēs paši? -

Daina Zēmele

- Uz pagasta pensionāru pasākumiem neeju. Kā gan es varu tikt uz šiem pasākumiem, ja dzīvoju pāris kilometru no

ciema centra? Kādu reizi uz pensionāru Ziemassvētku balli esmu aizbraukusi – man šis pasākums patika. Cenšos pierunāt kaimiņieni Agru ar vīru braukt uz šiem pasākumiem, tad būtu, kas mani aizved, bet pagaidām nesekmīgi.

Izlasu pagasta avīzē arī par citiem tautas nama pasākumiem – par amatiereteātru izrādēm, koncertiem. Kādreiz nodomāju, ka labprāt aizbrauktu un noskatītos kādu no šīm teātra izrādēm. Bet tie visi pasākumi jau ir domāti tikai pagasta ciema centrā dzīvojošajiem, kas var uzpucēties un tos pāris soļus aiziet līdz tautas namam, ne mums – pagasta nomalēs mītošajiem. Tik liela teātra mīļotāja neesmu, lai aukstumā, salā un ziemas tumsā ietu kājām 5 kilometrus turp un atpakaļ.

Varbūt kādreiz varētu padomāt arī par tiem, kas nedzīvo ciema centrā un kam nav sava transporta... - **Vija Spārberga**

- Uz pēdējo pensionāru Ziemassvētku pasākumu nebiju, jo nebiju Ķeipenē. Tā jau mēs ar vīru uz pensionāru pasākumiem ejam labprāt, mums tie patīk.

Citām Ķeipenes pensionāru aktivitātēm - nūjošanai, rāpošanai - man neatliek laika. Vīram ir veselības problēmas, nevaru viņu atstāt vienu; divām mazmeitām un mazmazmeitiņai, kuras visas trīs dzīvo pie mums, jāgatavo ēst - esmu gana aizņemta.-

Valentīna Cunska

Satin savu valodiņu baltajā villainē...

Man par šo tēmu ir grūti un bez emocijām runāt, jo šī tēma latviešiem bija sāpīga garajos padomju laikos, kad mūsu valodu centās iznīcināt, sabradāt, izsmiet, noniecināt, dēvējot latviešu valodu par suņu valodu, lielkrievu augstprātībā atcērtot, ka nesaprot latviski, un pieprasot, lai runā cilvēku valodā, nevis tajā suņu valodā. Izspiežot latviešu valodu no visām dzīves jomām – visur, visur krievu valoda valstī, kas nes Latvijas vārdu... Krievu valodā veidlapas, ielu nosaukumi, kartes, uzraksti veikalos, un valoda uz ielām, veikalos, tramvajos un citur - pārsvarā krievu... Latviešiem svešā tēva vārdu lietošana, padarot mūs par Janovičiem un Janovnām, latviskos Miķeļus pārdēvējot par Mihailiem, Pēterus par Pjotriem...

Augstprātība, pārkuma apziņa, otra nicināšana un pazemošana nerada mīlestību un cieņu.

Mēs visus tos garos padomju gadus, pat īsti neticēdami, ka varētu būt arī citādi, tomēr nesām sirdīs kļušu cerību, ka reiz arī mūsu – Latvijas pamatiedzīvotāju – dzimtā valoda atgūs savu spožumu un savu īsto vietu un godu, netiks vairs nomēģināta naida dubļiem, aplieta ar nicinājuma melno darvu, mīdīta smagiem, netīriem svešiem zābakiem. Tāpēc, kad pienāca pārmaiņu brīdis, mēs bijām stipri un vienoti. Vienoti savā pārliecībā, mīlestībā uz tēvu zemi un tēvu valodu.

Pagājuši vien divdesmit gadi, un atkal grib iznīcināt mūsu valodu un mūsu tautas dzīvību, jo „tautas valoda ir tautas dzīvība”. (K. Kundziņš) Nebūsim naivi – prasība piešķirt krievu valodai otras valsts valodas statusu ir apdraudējums latviešu valodai.

Jau tagad, kad oficiālā valsts valoda ir tikai viena, ir gan Latvijas pilsoņi, gan Latvijas nepilsoņi, kas latviski nerunā, un ne jau tikai tāpēc, ka neprot latviešu valodu. Tā ir tikai tā pati vecā attieksme – pasaulē 8. lielākajā valodā – valodā, kurā runā apmēram 300 miljoni cilvēku visā pasaulē, runājošo krievvalodīgo pārkuma un nicinājuma pilna attieksme pret valodu, kurā runā 1,3 miljoni, un pret latviešiem, kuri runā šajā valodā.

Nekad mēs te, Ķeipenē, dzīvodami, neesam šķirojuši viens otru latviešos, krievos, lietuviešos, ukraiņos un neesam otru nicinājuši vai kaut kā aizskāruši par to, ka cilvēks ir citas tautības. Un arī turpmāk šajā ziņā nekā nemainīsies. Tāpēc ir skumji, ka arī Ķeipenē, kur vienmēr esam sadzīvojuši bez nacionālā naida un savstarpējiem apvainojumiem, atradās četri LR pilsoņi, kuri parakstījās par referendumu organizēšanu par otras valsts valodas statusa piešķiršanu krievu valodai. Tas ir splāviens sejā mums, latviešiem, un mūsu valodai, tā ir necieņa pret to, kas mums svarīgs un svēts.

Un N. Ušakova apgalvojumi, ka viņš balsos par otras valsts valodas statusa noteikšanu krievu valodai tikai tāpēc, lai parādītu savu attieksmi par to, ka pašreizējā nacionālā politika ir neapmierinoša, nevis tāpēc, ka tiešām gribētu, lai krievu valodai patiešām piešķir šo statusu, ir melīgi un demagoģiski. Tas būtu apmēram tā – es mīlu meitu, bet bildinu un apprecu māti.

Šādā situācijā nevaram palikt vienaldzīgi malā un nepiedalīties 18. februāra tautas nobalsošanā. Būsim aktīvi, būsim vienoti,

parādīsim savu attieksmi un dosimies februārī uz tautas nobalsošanu, lai nobalsotu **PRET otras valsts valodas statusa piešķiršanu krievu valodai!** Ne tikai latvieši, bet visu Latvijā dzīvojošo tautību cilvēki, kas šeit piedzimuši, izauguši, izskolojušies vai arī kurus dzīves līkloči atveduši uz Latviju un kuri jūtas Latvijai piederīgi, ciena un mīl šo zemi un ciena tās valodu.

Bet mums, visiem latviešiem, gribu atgādināt jaunlatvieša Jura Alunāna vārdus, kas aktuāli arī pēc 200 gadiem: “Turiet jūs, latvieši, savu valodu godā, un jums labi klāsies virs zemes. Jo, kas sevi pašu negodā, to arī citi negodās”.

Pietrūkst mums pašcieņas un lepnuma par savu valsti un savu valodu. Nezin kāpēc latvietis ir tik iztaponīgs un sevi necienošs, ka līdzko kāds sāk runāt krieviski, pāriet uz krievu valodu. Par to pat paši krievu valodā runājošie ir izteikuši mums pārmetumus.

Varbūt beidzot pienācis pacelt galvu un sākt cienīt sevi un savu valodu, citādi var pienākt brīdis, kad ir par vēlu...

Sāksim ar to, ka uz Latvijā dzimušā un augušā, un dzīvojošā krievvalodīgā repliku, ka viņš nesaprot latviski pateikto, nepāriesim uz krievu valodu, kā tas parasti notiek. Saglabāsim pašcieņu un leposimies ar savu valodu, kas ir sena, skaista un skanīga.

„Satin savu valodiņu
Baltajā villainē.

Nosalušu, nogurušu.

Nomirušu, mūžam nē”. (M. Zālīte)

Neļausim nomirt mūsu valodai!

B. Mietule

Kādas ir ķeipeniešu, kuru dzimtā valoda nav latviešu, domas par gaidāmo referendumu? Kā viņi jūtas Latvijā un Ķeipenē? - par to vaicāju vairākiem ķeipeniešiem gan telefona sarunā, gan tiekoties. Lūk, viņu domas! Cerams, ka tās ir patiesas. **B. Mietule**

Es ar latviešiem saprotos labi

- Latvijā ierados 1983. gadā no Altaja apgabala Krievijā. Tobrīd man bija tikai 20 gadi, un es nebiju bijusi tālāk par Maskavu. Latvija man likās sveša un tāla zeme, un brauciens uz to – kā skaists piedzīvojums. Taču no dzimtā Altaja šķirties pavisam man nu nemaz negribējās – tur palika visi mani mīļie cilvēki, tur biju piedzīmusi un izaugusi, beigusi skolas. Taču, tā kā biju jauna un iemīlējusies, un nupat apprecējusies, tad nevarēju nesekot savam vīram Aleksandram uz viņa senču dzimteni Latviju, kaut arī sirds lūza no skumjām par šķiršanos no Altaja. Kad atbraucu uz Latviju, bieži raudāju – skumu pēc Altaja, pēc mammas, diviem brāļiem, no kuriem viens bija mans dvīņubrālis, un divām māsām.

Pirmā vieta, kur sākām dzīvot pēc ierašanās Latvijā, bija kaimiņu pagasts Madliena. Dzīvojām Madlienas pagasta Plāterē mājā *Nākotnes* un sākām strādāt saimniecībā „Madliena” celtniecībā – es par krāsotāju, Aleksandrs par apmetēju. Viena no manām darbabiedrēm latvietēm uzreiz ķērās pie manis skološanas latviešu valodā – viņa solījās ātri vien man iemācīt latviešu valodu. Droši vien tā būtu noticis, ja es drīz vien neaizietu dekrēta atvaļinājumā – gaidīju pirmdzimto. Pēc dēla Staņislava piedzimšanas pārcēlāmies uz Ogrī. Tur sāku strādāt Ogres trikotāžas kombinātā, un tur nu latviešu valodas zināšanas nemaz nebija vajadzīgas.

Kad mans vīrs beidza miliču kursus un viņu norīkoja darbā uz Ķeipenes pagastu,

1990. gadā pārcēlāmies uz Ķeipeni.

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas sākās pārmaiņas, un tās skāra arī valodas jautājumu. Ģimenē runājām krieviski, taču savus trīs dēlus izlēmām sūtīt uz Ķeipenes pamatskolu, lai viņi zināšanas apgūst latviešu valodā, kaut arī tajā laikā, kad skolas gaitas uzsāka vecākais dēls Stasiks, Suntažu vidusskolā bija iespējams mācīties arī krievu valodas plūsmā. Taču, ja tu dzīvo Latvijā, tev jāzina arī latviešu valoda – tāds ir mans uzskats. Valodu zināšanas jau tikai tevi bagātina un paver dzīvē lielākas iespējas.

Arī es pati izlēmu mācīties latviešu valodu un saņemt valsts valodas atestācijas apliecību. Mana skolotāja bija Feodosija

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

Zemzāle, kura manis izglītošanas darbam ķērās klāt ar lielu nopietnību un centās mani visos dziļumos iepazīstināt ar latviešu valodu – ne tikai sarunvalodu, bet arī latviešu valodas gramatiku.

Latviešu valodas eksāmenu nokārtoju un saņēmu valsts valodas atestācijas apliecību. Latviski gan pārsvarā nerunāju, jo kautrējos par to, ka mana izruna nav īsti laba – man ir grūti izrunāt visus tos latviskos š, č, ķ. Baidos, ka tikšu izsmieta. Ja man jārunā ar vecu cilvēku, kas nesaprot krievu valodu, tad metu kaunu malā un runāju latviski. Pārsvarā mana sazināšanās ar latviešiem notiek tādējādi, ka es runāju krieviski, viņi – latviski, jo latviski teikto es saprotu, savukārt latvieši zina krievu valodu.

Tautas nobalsošanā par krievu valodu kā otru valsts valodu es nepiedalīšos, jo neesmu naturalizējies un ieguvusi Latvijas pilsonību. Kāpēc neesmu naturalizējies? Tāpēc, ka jutos labi arī tā

– nejutos ne atstumta, ne diskriminēta, un esmu tālu no politikas un visām politiskajām aktivitātēm, kas ik pa laikam uzbango Latvijā.

Bet manas domas par krievu valodu kā otru valsts valodu Latvijā ir šādas – nav vajadzīga otra valsts valoda Latvijā. Kā mēs kādreiz ar kaimiņiem Valentīnu runājam, lai krievi tiek galā ar savām problēmām Krievijā un atļauj latviešiem veidot dzīvi Latvijā, jo latvieši tomēr ir īstie šīs zemes saimnieki.

Mana attieksme pret latviešiem ir pozitīva un attiecības draudzīgas – es labi saprotos ar tiem latviešiem, ar kuriem man ir saskarsme gan ikdienas dzīvē, gan darbā. Un mana vienīgā vēlme, ko es sagaidu no Latvijas politiķiem, lai viņi strādātu un nodrošinātu Latvijas iedzīvotājus ar darbu. Tas ir galvenais.

Bet tas, ka tagad notiks tautas nobalsošana par krievu valodu kā otru valodu, ir tikai nevajadzīga naudas šķiešana un latviešu un krievu sanaidošana. Labāk šo naudu būtu izmantojuši jaunu darbvieta radīšanai, pabalstu un pensiju palielināšanai. Tā es domāju. –

Olga Jakušonoka

No pagājušā gada maija esmu pilntiesīgs Latvijas pilsonis

–Latvijā mana ģimene ieradās 1958. vai 1959. gadā no Baltkrievijas Minskas apgabala. Mani vecāki kopā ar mums, bērniem, ieradās Ķeipenē un sāka strādāt fermā. Tāpēc sanāca, ka es pirmās trīs klases mācījos Ķeipenes astoņgadīgajā skolā, kur mācības notika latviešu valodā. Latviešu valodu iemācījos ātri – kādos trīs mēnešos.

Nodzīvojuši 5 gadus Latvijā, mani vecāki atgriezās dzimtenē, un man nācās mācības skolā turpināt baltkrievu valodā.

Pabeidzis 8 klases Baltkrievijā, atbraucu uz Rīgu un iestājos Dzelzceļnieku vidusskolā. Šajā skolā mācības bija krievu valodā. Tā sanācis, ka es skolas zinības esmu apguvis trijās valodās: latviešu, baltkrievu un krievu.

Pēc dzelzceļnieku skolas beigšanas paliku strādāt tepat, Latvijā, – 10 gadus nostrādāju uz dzelzceļa Valmieras līnijas, tad 13 gadus ražotnē „Ausma” Suntažu pagastā. Mana beidzamā darbavieta pirms aiziešanas pensijā atkal bija Latvijas Dzelzceļš.

Tā kā mana māsa dzīvoja Ķeipenē dzelzceļa mājā, es uz Ķeipeni šad tad atbraucu. Tā braukādams, sapazinots ar Gaidu – ieprecējos latviskā ģimenē. Nu jau esam kopā nodzīvojuši 36 gadus. Ģimenē runājam latviski.

Uz mūsu kāzu 35. gadadienu bērni mums uzdāvināja ceļojumu uz Angliju pie dēla Mareka, kas ar ģimeni tur dzīvo. Man kā nepilsonim bija jākārtro vīza caur Poliju, jāsūta iesniegums uz Varšavu. Es

to izdarīju, bet vīzu nesaņēmu. Kaut kas viņiem tur, Polijā, nebija paticis. Tā mūsu kāzu jubilejas ceļojums paputēja – Gaida uz Angliju aizlidoja viena.

esmu pilntiesīgs Latvijas pilsonis.

Uzskatu, ka Latvijā jābūt vienai valsts valodai, un tā ir latviešu valoda. Parakstu vākšana par grozījumu ierosināšanu

Tad saņēmos un iesniedzu naturalizācijas pieteikumu, lai kļūtu par Latvijas pilsoni.

Varētu teikt, ka par pilsoni izvēlējos kļūt trīs iemeslu dēļ – pašam bija šāda vēlme, dzīve piespieda un likumi uz to pamudināja. Eksāmenus nokārtoju viegli, jo latviešu valodu pārvaldu brīvi. Latvijas himna bija jāatbild rakstveidā – tur gan vienā vietā kļūdījos. No 2011. gada maija

Satversmē un gaidāmā tautas nobalsošana par otras valsts valodas statusa piešķiršanu krievu valodai ir bezatbildīga un nevajadzīga naudas izšķiešana.

Nupat kā beidzās kārtējā labdarības akcija „Enģeļi pār Latviju”, kuras laikā savākti vairāk kā 300 000 latu slimo bērnu ārstēšanai. To naudu, ko tagad bezjēdzīgi izšķiedīs referendumam, labāk būtu izmantojuši bērnu ārstēšanai. –

Sirdī vairāk jūtos kā latviete

- Esmu dzimusi krievvalodīgā ģimenē, taču esmu Latvijas pilsoņe, jo mans tēvs, kas manā audzināšanā piedalījās tikai divus pirmos manas dzīves gadus, ir Latvijas pilsonis. Mana dzimtā valoda ir krievu valoda – līdz skolas gaitu uzsākšanai latviešu valodu nemācēju, jo ģimenē runāja tikai krieviski. Šī iemesla dēļ man iesākumā mācības sagādāja grūtības, jo vispirms bija jāapgūst latviešu valoda. Taču vēlāk vairs problēmu nebija – latviešu valodu apguvu.

Redzot to, ka man pirmajās klasēs tomēr bija grūti latviešu valodas nemācēšanas dēļ, vecāki pārējos bērnus – manu brāli Vadimu un māsu Gerdu, Ivandu un Annamariju sāka vest uz Ķeipenes bērnudārzu. Bērnudārza latviskajā vidē mans brālis un māsa ātri iemācījās latviešu valodu. Tagad mēs, visi bērni, mājās arī sarunājamies latviski. Mamma un tētis gan savā starpā sarunājas krieviski, taču abi prot arī latviešu valodu.

Nav tā, ka es krievu valodu būtu aizmirsusi, taču, kā mana mamma saka,

krieviski runāju ar akcentu. Mana tautība ir krieviete, bet man jāatzīst, ka es tomēr vairāk savā sirdī jūtos kā latviete. Esmu Latvijas patriete un noteikti iešu uz tautas

nobalsošanu, lai nobalsotu pret krievu valodu kā otru valodu.

Braucu autobusā un dzirdēju, kā viens iereibis, krieviski runājošs vīrietis sāka pārnest kādai meitenei ar sunīti klēpī

to, ka viņa neprot krievu valodu. Vīrietis meitenei kaut ko krieviski jautāja, bet meitene jautājumu nesaprata. Biju par vīrieša rīcību sašutusi – gribēju iet meiteni aizstāvēt un pajautāt vīrietim, kāpēc viņš neprot latviešu valodu. Uzskatu, ka, dzīvojot Latvijā, latviešu valoda jāzina un jālieto, ja mēs mīlam un cienām šo zemi Latviju un tās pamatiedzīvotājus – latviešus. Un es vienmēr aizstāvēšu latviešu valodas tiesības uz savu eksistenci kā vienīgajai valsts valodai Latvijā.

Lielākajai daļai manu vienaudžu, kas nākuši no krievvalodīgajām ģimenēm, nav problēmu ar latviešu valodu. Taču ir arī jaunieši, kas pabeiguši Latvijā skolu ar krievu mācību valodu, turpināt mācības tehnikumā nevar vājo latviešu valodas zināšanu dēļ. Tā bija ar divām manām kursabiedrenēm jelgavniecēm, ar kurām kopā mācījās Rīgas Valsts tehnikumā. Meitenes no tehnikuma izstājās, jo nevarēja sekot pasniedzēju stāstījumam un apgūt vielu. Tāda situācija Latvijā nevarētu būt. Tas liecina vienu – dažās krievu skolās latviešu valodas mācīšanas līmenis ir zems.-

Jūlija Sergejeva

Nevar pieļaut, ka latviešu valoda izmirst kā lībiešu valoda

- Esmu dzimis jauktā ģimenē – mans tēvs pēc tautības ir polis, mamma – krieviete, taču mājās mēs, bērni, sarunājamies latviski. Vecāki gan savā starpā sarunājas krieviski, bet arī ne vienmēr. Abi mani vecāki ir nepilsoņi, tāpēc pagaidām neesmu LR pilsonis, bet esmu stingri nolēmis nokārtot pilsonību – naturalizēties. Es taču esmu dzimis Latvijā, runāju latviešu valodā, un man ir svarīgi, kas notiek manā valstī, tāpēc man nav bijušas nekādas ilgās pārdomas, vai kļūt par Latvijas pilsoni vai nē.

Pašlaik mācos Ķeipenes pamatskolas 9. klasē, tāpēc manu laiku aizņem mācības un domas par to, kur mācīties tālāk pēc pamatskolas beigšanas. Labprāt sportoju. Esmu arī jaunsargs un piedalos jaunsargu mācībās. Mani mīļākie mācību priekšmeti skolā ir sports, matemātika un fizika – tie man arī vislabāk padodas.

Skolā mācāmies arī krievu valodu, taču eksāmenu, skolu beidzot, izvēlējos kārtot angļu valodā.

Neatbalstu krievu valodas apstiprināšanu par otru valsts valodu Latvijā. Mēs ģeogrāfijā mācījāmies, ka ir tikai dažas valstis pasaulē, kur ir arī otra valsts valoda (Kanādā, Beļģijā).

Ja Latvijā būs otra valsts valoda, latviešu valoda izmirst, un tas nav pieļaujams. Un kāpēc tieši krievu valodai jābūt par otru valsts valodu? Tikpat labi mana tēva dzimtā poļu valoda varētu kļūt par Latvijas valsts valodu, jo Latvijā dzīvo arī poļi. Un latgalieši varētu izvirzīt latgaliešu valodu valsts valodas statusa piešķiršanai.

Latvijā jābūt vienai valsts valodai, un tā ir latviešu valoda. Ja izmirst valoda, izmirst arī tauta. Tā bija ar lībiešiem, par kuriem mēs mācījāmies skolā.-

Vadims Gurinovičs

Jūtos aizvainota

- Tautas nobalsošanā nepiedalīšos, jo esmu nepilsoņe. Naturalizācijas eksāmenus nokārtot ar vīru mēs droši vien varētu, jo ar latviešu valodu problēmu mums nav. Taču es pilsonību nekārtošu, jo man šķiet aizvainojoši tas, ka maniem bērniem, kas dzimuši neatkarīgajā Latvijā un mācās latviešu skolā un pat mājās lieto

tikai latviešu valodu, pilsonību nepiešķir automātiski, un, ja grib nokārtot pilsonību, par to jāmaksā nauda. 20 lati daudz bērnu ģimenei, dzīvojošai laukos, kur ir liels bezdarbs un zemas algas, ir liela nauda. Tāpēc es saviem bērniem saku: nav jums vajadzīga pilsonība, ja jūs valstij neesat vajadzīgi. Taču bērni domā citādi, un es,

protams, izvēli šajā jautājumā atstāju bērnu pašu ziņā. Kad būs pieauguši, tad arī varēs paši iesniegt dokumentus, lai iegūtu pilsonību.

Bet, ja es varētu piedalīties balsošanā par otru valsts valodu Latvijā, tad varbūt sava aizvainojuma dēļ arī nobalsotu par

Turpinājums 6.lpp.

otru valsts valodu. Nē, laikam tomēr nebalsotu, tomēr valsts valodai Latvijā jābūt vienai – latviešu valodai. -

Aleksandra Gurinoviča

Latvijā nepilsoņi tiek diskriminēti

- Esmu Latvijas pilsoņe, tāpēc tautas nobalsošanā par otras valsts valodas statusa piešķiršanu krievu valodai 18. februārī piedalīšos.

Tā kā esmu krieviete, uzskatu, ka man jāaizstāv savējie, tāpēc balsos par krievu valodu kā otru valsts valodu Latvijā.

Es pati savas tautības un krievu valodas dēļ diskrimināciju neesmu izjutusi, jo esmu LR pilsoņe, taču nepilsoņi Latvijā tiek diskriminēti.

Uz referendumu es patiesībā iešu ne tik daudz valodas jautājuma dēļ, bet tāpēc, lai protestētu pret valdības un politiķu darbu, kas mani neapmierina. -

Jeļena Jevdokimova

2012. gada 18. februārī notiks tautas nobalsošana

Š.g. 18. februārī notiks referendums par krievu valodu kā otru valsts valodu.

Referendumā vēlētājiem būs jāatbild uz šādu jautājumu: "Vai jūs esat par likumprojekta "Grozījumi Latvijas Republikas Satversmē" pieņemšanu, kas paredz krievu valodai noteikt otras valsts valodas statusu?"

Ja vēlētājs atbalsta izmaiņas Satversmē, kas paredz noteikt krievu valodai otras valsts valodas statusu, tad viņam tautas nobalsošanas zīmē būs jāatzīmē atbilde "Par". Savukārt, ja vēlētājs ir pret grozījumiem Satversmē un neatbalsta valsts valodas statusa noteikšanu arī krievu valodai, tad viņam tautas nobalsošanas zīmē jāatzīmē atbilde "Pret".

Vēlētājiem, kuri veselības stāvokļa dēļ nevarēs nobalsot vēlēšanu iecirknī, būs iespēja pieteikt balsošānu savā atrašanās vietā. Balsošānai atrašanās vietā varēs pieteikties no 2012.gada 8.

līdz 18.februārim. **Iesniegumu drīkst uzrakstīt un iesniegt arī vēlētāja uzticības persona.** Tātad vēlētājs var palūgt kaimiņu, sociālo darbinieku, pasta darbinieku, radnieku, pagasta pārvaldes darbinieku – jebkuru citu cilvēku, kam viņš uzticas, lai viņš vēlētāja vietā uzraksta un iesniedz iesniegumu.

Vēlēšanu iecirkņi sāks darboties no š.g. 8. februāra.

Ogres novada Ķeipenes pagasta vēlēšanu iecirkņa Nr.697 darba laiks pirms tautas nobalsošanas Ķeipenes pagasta pārvaldes telpās 2. stāvā, adrese: „Saulīte”, Ķeipene, Ķeipenes pag., Ogres nov. :

trešdiena, 8.februāris, no plkst.9 – 13, ceturtdiena, 9. februāris, no plkst.13 – 17, piektdiena, 10. februāris, no plkst.9 – 13, sestdiena, 11. februāris, no plkst.9 – 13, svētdiena, 12. februāris, no plkst.12 – 16, pirmddiena, 13. februāris, no plkst.14 – 18,

otrdiena, 14. februāris, no plkst.9 – 13, trešdiena, 15. februāris, no plkst.9 – 13, ceturtdiena, 16. februāris, no plkst.13 – 17,

piektdiena, 17. februāris, no plkst.9 – 13.

Vēlēšanu iecirkņi vēlētājiem 18. februārī būs atvērti no pulksten 7 rītā līdz 10 vakarā. Tā kā tautas nobalsošanā vēlētāju reģistrs netiek lietots, vēlētāji balsot varēs jebkurā vēlēšanu iecirknī Latvijā vai ārvalstīs.

Referenduma dienā **2012. gada 18. februārī Ķeipenes pagasta vēlēšanu iecirknis Nr.697** strādās no plkst.7 – 22 Ķeipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” zālē 1. stāvā, adrese: „Saulīte”, Ķeipene, Ķeipenes pag., Ogres nov.

Informācija par Ķeipenes pagasta vēlēšanu iecirkņa darbu pa tālr. Nr.65020817.

Ķeipenes pagasta vēlēšanu iecirkņa sekretāre **I. Tobiase**

Kā sācies jaunais 2012. gads

Gadu mijas svētki šoreiz sanāca tādi neierasti īsi – tikai divas brīvas svētku dienas – Vecgada diena un Jaungada diena. Ātri, ātri pavadijām veco gadu un tikpat žigli ieskrējām jaunajā. Taču dažiem cilvēkiem arī divas svētku dienas bija pietiekami garas, lai sadarītu mulķības un iekļūtu aktuālāko jaunā gada ziņu slejās. Aktuālākās vēl nenozīmē, ka tās ir arī pozitīvas.

2. janvāra portāla Ogrenet Ogres novada ziņu lapas viena no aktualitātēm bija ar nosaukumu „18 gadus vecam ķeipenietim konstatētas 5,52 promiles”. Nu ko – Ķeipenes vārds atkal izskanējis novadā un arī Latvijā, jo, domājams, ka

šo Ogrenet mājaslapu lasa ne tikai novada iedzīvotāji, bet lepoties nav par ko.

Tikai jocīgi, ka pats rakstā pieminētais ķeipenietis ir sajuties kā varonis, jo portālā „Draugiem.lv” ievietojis Ogrenet publicēto rakstu, ko pēc tam komentējuši gan viņa draugi, gan pati notikuma centrālā persona.

Tie, kas „varoņdarba” aprakstu nav lasījuši, varat izlasīt tagad: „1. janvārī pulksten 1:40 NMP (neatliekamās medicīniskās palīdzības) darbinieki atveduši 1993. gadā dzimušu Ķeipenes iedzīvotāju 5,52 promiles stiprā reibumā, kurš paskaidrojais, ka viņam uz kājas uzkrītis smags cilvēks”. Īsi un kodolīgi.

Un pašam ķeipenietim šķiet, ka arī viņu cildinoši un slavinoši.

Kā citi Ķeipenes jaunieši vērtē to, ka jauns puisis piedzēras līdz nomaņai un pēc tam lepojas ar to? Vai piedzērties skaitās, jauniešu žargonā runājot, kruti? Šos jautājumus uzdevu Ķeipenes jauniešiem, ko sastapu bibliotēkā, sēžam pie datora. Dažas no atbildēm:

- Pareizi tas nav, bet tā jau nav mana dzīve un daļa.- Minka

- Tas nav normāli, tas ir tizli un stulbi, un ar to nav jālepojas.- Laima

- Šausmas! Tā piedzērties gan nav pareizi! Ar to nebūtu jālepojas, jo varēja būt daudz sliktākas beigas... Bet pats vainīgs, nav

mana daļa. - L.G.

- Tā piedzerties vispār ir iespējams? Nu bet lepoties taču nav par ko, tikai Ķeipenes vārdu sabojā. Viņam taču ir 18 gadi – vajadzēja būt gudrākam un pieaugušākam.

- LSD

- Šķiet, ka puikam tā ir sacensība, tikai žēl, ka viņš neaptver ar ko un par ko sacenšas. Katrā ziņā uz pjedestāla viņš nestāvēs. Liela daļa jauniešu nesaprot, ka dzīvība viņiem ir dota tikai vienu reizi un ka pie letāla iznākuma nevarēs nospiegt pogu „Back”. - O.Z.

- Manuprāt, jaunā paaudze – mani vienaudži ir sadalāmi divās daļās: viena daļa jauniešu saprot un zina, ko ņem no dzīves, un ir otra daļa jauniešu, kas nemākulīgi iznieko savu dzīvi. Šis piemērs tikai kārtējo reizi pierāda, ka kaut kas nav pareizi mūsu valstī Latvijā – tā neprot kontrolēt notiekošo stāvokli. - LV.

Tādas ir pašu jauniešu domas – kā redzat ķeipenieša „varoņdarbu” jaunieši vērtē negatīvi.

Tomēr - ja kādam pusaudzim un jauniešiem šķiet, ka alkohola lietošana – tas ir skaisti un vīrišķīgi, tad ņemiet vērā: pusaudzis, izdzerot tikai 150 – 200 g degvīna, var nonākt komā, kā arī aizrīties vemjot un aiziet bojā. Var rasties nopietni,

pat neatgriezeniski galvas smadzeņu bojājumi, psihoze.

Pieaugušajam, lielam un spēcīgam, kas nav alkohola atkarīgais, par dzīvībai bīstamu tiek uzskatīta alkohola koncentrācija, kas sasniedz 4 – 5 promiles. Teorētiski pieaudzis cilvēks var nomirt, ja alkohola koncentrācija asinīs sasnies 2,5 promiles.

Jāsaka paldies dievam, ka ķeipenietim ar 5,52 promilēm viss beidzās labi. Dzīvības stūdiņa ir tik smalka un vārga un var tik viegli pārtrūkt, ja cilvēks riskē un nedomā ar galvu. „Dzīvība ir tas, ko ļaudis visvairāk vēlas saglabāt, bet vismazāk sargā”. (Ž.de Labrijērs) Tāpēc nevajag izaicināt likteni, jo likteņa izaicināšana var beigties traģiski. Kā bija rakstījis viens no jauniešiem: dzīvība ir dota tikai vienu reizi un, dzīvībai izdzīstot, nevarēs kā datorā nospiegt pogu „Back”.

Nupat arī Latvijas mediķi sacēluši trauksmi un rosina noteikt, ka jaunieši alkoholu var iegādāties tikai no 21 gada vecuma līdzšinējo 18 gadu vietā un ka pārdevējas, kas pārdod alkoholu nepilngadīgajiem, sodāmas ar cietumsodu. Domāju, ka šie ierosinājumi būtu noteikti jāatbalsta, ja gribam, lai daļa jauniešu nenodzertos.

B. Mietule

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu APSKATS

Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvalde 2012. gada janvārī pieņēmusi četrus lēmumus:

12. janvārī lēmumu pagarināt uz gadu ar īrnieku I. Ozoliņu noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvojamo platību „Jaundiedziņš”- 8, Ķeipenes pag., Ogres nov.;

12. janvārī lēmumu pagarināt uz diviem gadiem ar īrnieci N. Balgalvi noslēgto dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvojamo platību kopējā dzīvoklī „Atmodas”-15, Ķeipene, Ķeipenes pag., Ogres nov.;

25. janvārī lēmumu par dzīvojamās platības kopējā dzīvoklī „Atmodas”-15 izīrēšanu uz vienu mēnesi O. Ulanovam;

26. janvārī lēmumu par nekustamā īpašuma nodokļa summas samazināšanu 2012. gadam par 50% politiski represētajai personai J. Teterim (nekustamais īpašums ir personas īpašumā ilgāk par 5 gadiem un netiek izmantots saimnieciskajā darbībā). Apskatu sagatavoja sekretāre **B. Mietule**

Parādi par siltumu turpina pieaugt

Parādi par saņemto siltumu uz 01.01.2012. pa mājām: Atmodas – **6984,40** lati;

Akācijas – **5804,87**;
Kraujas – **5686,85** lati;
Atvari – **3726,94** lati;
Palejas – **1849,97** lati;
Vizbuļi – **435,88** lati.

Kopējā parāda summa par saņemto siltumu uz 01.01.2012. **24 488** lati **91** santīms.

Parādi par saņemto siltumu uz 30.01.2012. pa mājām: Atmodas – **7278,55** lati;

Akācijas – **5990,73**;
Kraujas – **5714,41** lati;
Atvari – **3788,79** lati;
Palejas – **1935,03** lati;
Vizbuļi – **438,07** lati.

Kopējā parāda summa par saņemto siltumu uz 30.01.2012. **25 145** lati **58** santīmi.

Parādnieki, dodiet vērtīgus padomus, kā lai pie tik milzīgiem parādiem nodrošina normālu siltumu mājās! Būsim pateicīgi par vērtīgām ierosmēm!

Komunālā daļa

Izmaiņas bibliotēkas darba laikā

Ķeipenes bibliotēkas darba laiks: **pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās** no plkst.8.00 – 16.30. Pusdienas pārtraukums no 12.00 – 12.30.

Bibliotēka būs slēgta š.g. **2. februārī, 10. februārī un 24. februārī.**

No malas šādi “kritušie” ķeipenieši diezin ko pievilcīgi neizskatās....

Madlienas būvvalde informē

2011. gada decembrī Madlienas pagasta pārvaldes Madlienas būvvalde saņēmusi vienu būvniecības iesniegumu – uzskaites karti būvniecībai Ķeipenes pagastā:

2011. gada 07. decembrī no Ludmilas Petrovas pirts būvniecībai nekustamajā īpašumā „Ķebakas”. **Būvvaldes lēmums:** atbalstīt būvniecības ieceri un izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

SLUDINĀJUMI

Ķeipenes Tautas namā š.g. **31. janvārī no plkst.9.00 - 12.00** tirgosies ar lietotiem apģērbiem. Visiem apģērbiem 50% atlaide.

Pārdod automašīnu Opel Vectra, 1991. g. izl., bez tehniskās apskates. Ir veikta tehniskās apskates pamatpārbaude. Zvanīt un interesēties – tālr. Nr. **28371073.**

Pārdodu medu. Zvanīt – Vilnis, tālr. Nr. **26425498.**

Saule sirdī, saule pasaulē-
Tās ir divas svarīgākās lietas.
Nakts ja kādreiz satumst dvēselē
Un tu satriekts netieci no vietas,
Lai kaut viena tad no saulēm
šīm

Atmirdz tev no savām debesīm.
(A.Bārda)

Sirsnīgi sveicieni un laba
vēlējumi visiem ķeipeniešiem-
dzimušiem janvārī!
Priecāieties, bet ar mēru;
ja dzīvē gadās kāda liksta-
nekad nezaudējiet cerības!

Nav jau tāda – tikai balta
mūža,

Kam sūruma nemaz nav klāt,
Tomēr daudzas labas dienas
Preiļi tev ar baltu sauli nāk....

Vēl
daudz baltu
dzīves
dieniņu
vēlot,
sūtām
sirsnīgus
sveicienus
75. jubilejā

Vijai Mihailovai

(dzimusi 19. janvārī) un

Olgai Bukovskai

(dzimusi 24. janvārī)!

Būt stiprām un nepārstāt mīlēt dzīvi!

Mūžībā aizgājis

Caur sniega klajumiem un
ūdens vāļiem
Pēc ziemas nakts kad jauna
gaisma vijās,
Es aizgāju, lai nepārnāktu vairs.
Nekad vairs neatgriezties šajā
vietā,
Kur diena rītausmā jau
pārpelnota
Un noburts akmenī mūžs
nedzīvots.....

16. janvārī 34 gadu vecumā
negaidīti un traģiski pārtrūcis

Māra Bartkeviča
dzīves pavediens.

Līdzjūtības

Pēkšņi bez atbildes palika
jautājums...
Kāpēc tik kluss viss un acīs viz
asaras?
Sirdī vien sāpes un dvēselē
satumsums.
Vai tev vairs nebūs ne saules,
ne vasaras?

Skumju brīdī esam kopā ar
Eviju un dēliņu Arnīti, vīru
un tēti **Māri** mūžības ceļos
pavadot.
Daces Krievānes ārsta prakses
kolektīvs

Vai dzīvība ar mani joko?
Tik īsā laikā nevar spēt
Ne savu rudzu lauku nokopt,
Ne mīlestību izmīlēt.

Esam kopā sāpēs un izsakām
visdziļāko līdzjūtību **Leonorai**
un **Felikam Bartkevičiem**,
dēlu Māri pēkšņi un pārāgrī
zaudējot.

Paleju mājas iedzīvotāji

Pateicība

16. janvārī mūsu mīlais Māris
Bartkevičs aizgāja uz Pečora ezeru
makšķerēt un vairs neatgriezās. Paldies
**Naurim Cinītim, Kasparam Adijā-
nam, Vasilijam Dubjukam, Raivim
Perfiševam un Andrim Ozoliņam**,
kuri, nežēlojot savu laiku un riskējot ar
savu drošību, aktīvi un pašizliedzīgi
iesaistījās Māra meklēšanā!

Izsakām vissirsnīgāko pateicību
radiem, draugiem, darbabiedriem, kai-
miņiem un Māra klasesbiedriem –
visiem, visiem, kuri bija kopā ar mums
smagajā un sāpju pilnajā brīdī, kad
atvadījāmies no Māra uz mūžu.

Liels paldies **Dzintaram Ezerkalnam**
par sniegto atbalstu un palīdzību šajā
dzīves melnajā laikā! **Māra tuvinieki**

Nāc un piedalies!

Biedrības „Ķeipenes vides centrs” telpās
Ķeipenes ciema *Viļņos* -3 trešdienās no
plkst.9.00 – 12.00 notiek Radošās studijas
nodarbības, kuras vada K. Kažociņa
Madlienas mūzikas un mākslas skolas
skolotāja Skaidrīte Krīgere. Mācāmie
visu radošo – zīmēt, gleznot, iepazīt
dekupāžas tehniku, izgrieziet interesantas
lietas no papīra.

Nodarbības paredzētas pieaugušajiem
(bez jebkāda vecuma ierobežojuma), kam
līdz šim nav bijusi iespēja gleznot vai
zīmēt. Nav sev jāiestāsta: Es taču neko
tādu nemāku, es tam esmu par vecu!, bet
jānāk un jādarbojas. Šīs nodarbības sniedz
patiešām pozitīvas emocijas, kas mums šajā
saspringtajā laikā ir tik nepieciešamas.

Maksa par vienu nodarbību 2 latī.
Ar materiāliem (papīru, krāsām) studijas
dalībnieki tiek nodrošināti.

Uzdrošinies, nāc pievienojies un padari
savu ikdienu interesantāku un krāsaināku!
Tuvākā nodarbība trešdien, š.g. 1. februārī.
Gaidām!

Ogres zemesgrāmatu nodaļai no 2012.
gada 1. janvāra mainīti apmeklētāju
pieņemšanas laiki.

2012. gadā Ogres zemesgrāmatu nodaļa
apmeklētājus pieņems:
pirmdienās no plkst.9.00 – 17.00;
otrdienās no plkst.9.00 – 13.00;
trešdienās no plkst.13.00 – 17.00;
ceturtdienās no plkst.9.00 – 13.00;
piektdienās no plkst.9.00 – 13.00.

**Ogres zemesgrāmatu nodaļas tālruna
numuri: 65022079; 65022315; fakss
65024414.**